

Krishnas et Râdha coniunctim ad summi numinis dignitatem evecti sunt, neque ad hanc istius superstitionis sectam certum est, referenda esse Jayadêvae dogmata.

Praeter rhetoricum opus, *Chandrâloka*m, Jayadêvae tribui video *) poema de Râma et Sita, cuius qui circumfertur index *Râma Gîtâgovinda* genuinus procul dubio non est. Nam गीतगोविन्द (non गीतागोविन्द, ut voluit Wilso s. v. गीत, Dict. Sanscr. ed. alt. cf. G. G. XII, 28) significat carmen, quo celebratur Govindas; quo titulo quomodo dici possit poema de Râma, haud assequor.

III. De carmine nostro quae in universum dicenda habeam, haec fere sunt. Argumentum est, ut brevibus explicem, Krishnae et Râdhae, amantium, irae, amorisque redintegratio. Idem a multis Indorum poetis tractatum est tum Sanscritice, tum dialectis recentioribus; ac praecipue quidem Brajabhakhensi et Hindica. Exemplum laudavit Colebrookius As. Res. X. 413. Quem potissimum fontem ante oculos habuerit Jayadêvas, traditionem popularem, an poema quoddam mythologicum, quaestio est, quam diiudicare nequeo; suspicor tamen eum in primis sequutum fuisse Bhâgavata purânam. Plus enim uno dramate ex hoc fonte desumptum esse scimus., ut *Vidagdha Mâdhava*. Vid. Wils. theatr. Ind. II. 293. Utut haec sint, in argumento suo tractando ita versatus est noster, ut modo Krishnam, modo Râdham, eiusque amicam canentem exhibeat, ex sua ipsius autem persona describat, quae sit uniuscuiusque harum cantilenarum ansa. Sic primo cantico amica Râdhae, Krishnam per nemora quaesitanti, declarat, eum cum puellis pastoriciis vernum tempus saltando celebrare. Poetae ex sua persona loquentis est dist. I. 26. amicae distt. 27-34. Haec est poematis forma per XXII. cantica decurrens, praemissis duobus aliis (I, 5-15 et 17-24.) in honorem Krishnae. Adiicitur interdum cuidam cantico distichon eiusdem argumenti, sed musicis modulis non adaptatum, immo plura;

*) Cat. Msstt. Mack. I. p. 103. Râmagîtâgovinda, a set of amatory verses, applied to Sita and Râma, like those on Râdhâ et Krishna and by the same author.